

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215218588
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2215218588.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: Oberbank Leasing s.r.o., Prievozská 4/A, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 955 015, zastúpenej: Nosko & Partners s.r.o., Podjavorinskej 2, Bratislava, IČO: 36 860 107, proti žalovaným: 1/ C. C., narodený XX. B. XXXX, trvalý pobyt E. XXX, 2/ D. C., narodená XX. A. XXXX, trvalý pobyt E. XXX, obidvaja zastúpení: JUDr. Peter Kubik, advokát, s.r.o., Poľná cesta 966/9, Dunajská Streda, IČO: 36 869 295, o 31.694,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 1. júla 2020 č.k. 12C/548/2015-213, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaní 1/, 2/ majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o uloženie povinnosti žalovaným 1/, 2/ (ďalej len „žalovaní“) zaplatiť žalobkyni sumu 39.296,10 eur s úrokom z omeškania 0,05% denne (pre dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovanými, súd prvej inštancie predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 23. apríla 2018 č.k. 12C/348/2015-112, žalobu v časti o zaplatenie sumy 7.602,02 eur, predstavujúcej leasingové splátky splatné v období od decembra 2010 do marca 2011 spolu s úrokom z omeškania zamietol, v ktorej časti rozsudok nadobudol právoplatnosť, predmetom sporu zostala tak suma 31 694,08 eur). Úspešným žalovaným priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 303, § 306 ods. 1, § 307 ods. 1 ObZ (Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o finančnom leasingu dňa 13. decembra 2010 medzi žalobkyňou ako prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou BAVI, s.r.o., Kľúčovec ako nájomcom, predmetom ktorej bolo nákladné vozidlo - ťahač návesov (za nájomcu v pozícii konateľa obchodnej spoločnosti podpísal leasingovú zmluvu žalovaný 1/). Vstupnú cenu predmetu leasingu 67,526,55 eur mal nájomca podľa splátkového kalendára splácať prvou zvýšenou splátkou 4.267,67 eur a ďalšími mesačnými splátkami v počte 1 až 60 vo výške 1.136,03 eur, od januára 2011 do decembra 2015 (spolu 77.522,46 eur). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné zmluvné podmienky a protokol o odovzdaní i prevzatí predmetu leasingu, poisťna zmluva. Podľa bodu 12.1a všeobecných zmluvných podmienok bol prenajímateľ oprávnený zmluvu vypovedať, ak bol nájomca v omeškaní s úhradou splatnej leasingovej splátky, alebo jej časti, resp. inej splatnej pohľadávky zo zmluvy, po dobu viac ako 14 dní. Zmluva podľa všeobecných zmluvných podmienok zaniká účinnosťou výpovede dňom uvedeným v písomnej výpovedi, doručenej nájomcovi. Zmluvou o ručení zo dňa 13. decembra 2010 sa žalovaní zaviazali pre prípad omeškania nájomcu so zaplatením akejkoľvek pohľadávky prenajímateľa z leasingovej zmluvy, aj v prípade predčasného ukončenia zmluvy, zaplatiť dlh. Žalobkyňa dňa 15. mája 2012 vyhotovila konečné finančné vyúčtovanie

predčasne ukončenej leasingovej zmluvy vo výške 39.296,10 eur, pozostávajúce z úrokov z omeškania 1.399,48 eur a nezaplatených splátok 6.202,54 eur, spolu 7 602,02 eur, zostatku nesplatenej istiny 51.020,11 eur a nákladov spojených s ukončením leasingovej zmluvy 7.674,- eur, od ktorých súm bola odpočítaná suma za predaj predmetu leasingu 27.000,- eur. Nájomcovi bolo pritom finančné vyúčtovanie doručené na pôvodnú neaktuálnu adresu Klúčovec 37. Na návrh žalobkyne Stály rozhodcovský súd dňa 8. septembra 2015 rozsudkom sp. zn. AHC/0914/0003 uložil povinnosť nájomcovi zaplatiť žalobkyni sumu 39.296,10 eur s úrokom z omeškania 18,25% ročne zo sumy 37.896,62 eur od 16. októbra 2012 do zaplatenia, náhradu trov konania (rozsudok nadobudol právoplatnosť 5. októbra 2015). Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala predčasné ukončenie zmluvného vzťahu a zosplatenie leasingu, nepredložila žiaden listinný dôkaz o predčasnom ukončení leasingovej zmluvy, ktorý mal byť doručený nájomcovi, vyhotovený podľa všeobecných zmluvných podmienok v písomnej forme. V dôsledku toho takýto dokument nemohol byť ani doručovaný príslušným subjektom. Platná právna úprava vyžaduje pred uplatnením si splnenia dlhu voči ručiteľovi, aby veriteľ na splnenie dlhu písomne vyzval dlžníka, čo v danom spore preukázané nebolo. Konečné finančné vyúčtovanie žalobkyňa doručila na nesprávnu adresu a nesprávnej osobe, hoci mala vedomosť o zmene sídla nájomcu (ktorému už doručovala výzvu na zaplatenie dlžných splátok na aktuálnu adresu podľa sídla obchodnej spoločnosti). Uvedenú povinnosť nemožno považovať za splnenú podaním žaloby na rozhodcovskom súde, keďže v tom čase nenastala žalobkyňou tvrdená splatnosť a platné predčasné ukončenie zmluvného vzťahu založeného leasingovou zmluvou nebolo preukázané. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov) v spojení s § 262 CSP, v zmysle ktorých bol priznaný žalovaným ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, voči žalobkyni v konaní neúspešnej. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci. Podľa tvrdenia žalobkyne výpoveď zmluvy o finančnom leasingu bola doručovaná osobne, prostredníctvom subjektov splnomocnených žalobkyňou na kontrolu a zaistenie držby predmetu leasingu (ktorý postup sa v praxi žalobkyni osvedčil, pretože mohla okamžite zaistiť predmet leasingu do svojej držby). Skutočnosť, že k tomu došlo, je zrejmá z okolností prípadu, pretože žalobkyňa predmet leasingu odobrala a následne speňažila. Z vnútornej evidencie žalobkyne vyplýva, že predmetná zmluva bola ukončená k 2. aprílu 2011, keďže nájomca neuhradil už prvú zvýšenú splátku, ako ani prvú až tretiu splátku, preto k ukončeniu zmluvy došlo v nasledujúcom mesiaci apríl 2011. Pre prípad nestotožnenia sa s argumentmi žalobkyne ohľadom doručenia predčasného ukončenia zmluvy, bol nájomca povinný uhradiť dlžnú sumu podľa leasingovej zmluvy. V splátkovom kalendári sú uvedené všetky údaje ohľadom jednotlivých mesačných splátok, pričom v čase podania (doručenia) žaloby na rozhodcovský súd bolo splatných prvých 44 splátok a prvá zvýšená splátka (spolu 54.252,99 eur), v čase právoplatnosti rozhodcovského rozsudku bolo splatných ďalších 13 splátok, spolu vo výške 14.768,39 eur. Nárok žalobkyne na zaplatenie žalovanej sumy titulom leasingových splátok je preto daný. Súd prvej inštancie mal na danú vec aplikovať zásadu iura novit curia, s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 59/00. Podmienka zaslania písomnej výzvy dlžníkovi bola splnená podaním žaloby na rozhodcovskom súde, pričom v konečnom finančnom vyúčtovaní sú uvedené všetky splátky, hoci aj budúce, pričom v roku 2015 nastala ich riadna splatnosť.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu namietali včasnosť odvolania podaného elektronickou formou. Žalobkyňa doposiaľ nepreukázala ukončenie zmluvy o finančnom leasingu vo forme a spôsobom dohodnutým v zmluve (písomne). Odobratie vozidla od leasingového nájomcu ani v zmysle zmluvy, ako ani podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, neznamená ukončenie zmluvného vzťahu. Odobratie predmetu leasingu bez predchádzajúceho riadneho ukončenia leasingového zmluvného vzťahu môže znamenať nedovolenú svojvôľu žalobkyne a bránenie vo výkone práv leasingového nájomcu. Žalobkyňa tiež nepreukázala dátum ukončenia predmetnej zmluvy, keď v odvolaní tvrdí ukončenie zmluvy ku dňu 2. apríla 2011 a z listiny označenej ako konečné finančné vyúčtovanie (predložené žalobkyňou) vyplýva ukončenie zmluvy 2. apríla 2012, ktorý dátum bol uvedený aj v žalobe. Ak k ukončeniu leasingovej zmluvy došlo v apríli 2011, nie je zrejmé z akého dôvodu by bol znalecký posudok na predmet nájmu vyhotovený až o rok. Nebol preukázaný ani deň účinnosti výpovede. Argument žalobkyne o inom zaužívanom spôsobe ukončovania leasingových zmlúv faktickým odobratím predmetu leasingu, znamená snahu o obchádzanie pravidiel, ktoré sama stanovila v zmluve. Keďže

žalobkyňa svojvoľne, bez právneho základu a v rozpore so zmluvou odňala leasingovému nájomcovi vozidlo, zabránila mu v ďalšom užívaní prenajatého vozidla. Za takéto protiprávne konanie si žalobkyňa nemôže žiadať leasingové splátky z leasingovej zmluvy, keďže sama zabránila synalagmatickému plneniu zo zmluvy. Ak by súd považoval nárok žalobkyne za oprávnený, založil by protiprávny stav bezdôvodného obohatenia žalobkyne. Tvrdenia žalobkyne v odvolaní predstavujú tiež podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností uvádzaných v žalobe (§ 140 CSP). Žalovaní v tomto kontexte vznášajú aj námietku premlčania. Žalobkyňa sa nemôže domáhať plnenia z predmetnej leasingovej zmluvy, keďže jej na takéto plnenie nevznikol nárok v dôsledku protiprávneho odňatia predmetu leasingu leasingovému nájomcovi.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných poukázala na včasnosť podania odvolania elektronickou formou (dňa 4. augusta 2020), ktoré bolo autorizované. Naďalej zotrvala vo svojej argumentácii o doručení výpovede osobne. Obrana protistrany ohľadom protiprávneho odňatia predmetu leasingu je neopodstatnená, pretože leasingový nájomca neuhradil už prvú zvýšenú splátku, ako ani ďalšie nasledujúce. Nemal preto záujem vykonávať práva z leasingovej zmluvy. Ako nájomca nemohol očakávať nerušený výkon práv zo zmluvy. Žalobkyňa sa nestotožnila s tvrdením žalovaných o nemožnosti priznania nároku z titulu plnenia z leasingovej zmluvy. Nesúhlasila ani so vznesenou námietkou premlčania. V čase podania žaloby na rozhodcovský súd bolo splatných prvých 44 splátok, prvá zvýšená splátka a v čase právoplatnosti rozhodcovského rozsudku bolo splatných ďalších 13 splátok. Došlo tak ku splatnosti všetkých leasingových splátok.

5. Žalovaní vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne zotrvali na svojej argumentácii v odvolacom konaní. Z nezaplatenia splátok leasingu nie je možné vyvodiť nezáujem nájomcu o ďalšie užívanie vozidla, ale jeho finančné ťažkosti. Nájomca za ktorého by mali žalovaní ručiť, nemohol vykonávať svoje právo zo zmluvy o finančnom leasingu, keďže vozidlo mu bolo fyzicky odňaté. Ak zmluva o finančnom lizingu nezanikla predčasne, vzhľadom na svojvoľné odňatie vozidla žalobkyňou, bolo by mimoriadne nespravodlivé priznať jej nároky z tejto zmluvy. Ak nemá nájomca možnosť užívať predmet nájmu, nebol daný dôvod na platenie nájomného.

6. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas podľa § 362 ods. 1 CSP (žalobkyňa v zákonnej lehote 15 dní od doručenia rozsudku dňa 20. júla 2020 podala odvolanie dňa 4. augusta 2020 elektronickou formou), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Odvolací súd (v odlišnom zložení senátu) v zrušujúcom rozhodnutí vyslovil záver, že v prípade predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, ako to vyplýva z konečného finančného vyúčtovania zo dňa 15. mája 2012, zaťažuje dôkazné bremeno preukázania, že došlo k platnému ukončeniu leasingovej zmluvy žalobkyňu, ktoré v zmysle zmluvy a súvisiacich zmluvných podmienok muselo mať písomnú formu podľa čl. 12.1 písm. a/ všeobecných zmluvných podmienok, pričom pokiaľ žalobkyňa nebude vedieť hodnoverne preukázať platné ukončenie leasingovej zmluvy, nemôže si úspešne uplatňovať nároky vyplývajúce z tohto ukončenia (ods. 28). Súčasne konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že žalobkyňa v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy o finančnom leasingu predmet leasingu odobrala a následne speňažila, avšak len z týchto faktických úkonov nemožno dospieť k záveru, že tým dostatočne preukázala vypovedanie (predčasné ukončenie) zmluvy o finančnom leasingu, ktoré pre svoju platnosť vyžadovalo písomnú formu (ods. 29).

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel preto k správne právnemu záveru, že žalobkyňa nepreukázala predčasné ukončenie zmluvy o finančnom leasingu, ktoré pre svoju platnosť vyžadovalo písomnú formu (čl. 12.2), pretože žalobkyňa ani nepredložila listinu o predčasnom ukončení leasingovej zmluvy, ktorá mala byť nájomcovi doručená. Žalobkyňa v odvolaní potvrdila, že doručenkou k výpovedi zmluvy o finančnom leasingu nedisponuje a faktické úkony žalobkyne spočívajúce v zaistení držby a odobratí predmetu leasingu (jeho speňaženie) neboli spôsobilé nahradiť písomnú výpoveď

zmluvy. Tvrdenie žalobkyne o takejto osvedčenej praxi bolo bez právneho významu, vzhľadom na dohodnutý spôsob a formu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy zmluvnými stranami, pričom na uvedený záver nemalo vplyv nesplnenie povinnosti nájomcu zaplatiť dohodnuté splátky .

10. Súd prvej inštancie dôvodne tiež konštatoval, že podmienka písomnej výzvy veriteľa dlžníkovi (§ 306 ods. 1 ObZ) nebola splnená, v dôsledku čoho sa žalobkyňa nemôže úspešne domáhať plnenia voči žalovaným ako ručiteľom. Podaním žaloby na rozhodcovskom súde sa žalobkyňa domáhala finančných nárokov pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy a keďže platné predčasné ukončenie zmluvného vzťahu nebolo preukázané, nárok žalobkyne nebolo možné považovať za dôvodný.

11. Zo žaloby jednoznačne vyplýva, že predmetom sporu bolo peňažné plnenie predstavujúce konečné finančné vyúčtovanie, obsahujúce peňažné nároky v dôsledku predčasne ukončenej leasingovej zmluvy.

12. Odvolacia argumentácia žalobkyne, že v prípade nepreukázania predčasného ukončenia zmluvy o finančnom leasingu, prislúcha jej plnenie z tejto zmluvy, predstavujúce nezaplatené leasingové splátky (na základe ručiteľského záväzku žalovaných) nemohla obstáť. Pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy výpoveďou, z dôvodu uvádzaného v žalobe (čl. 12.1 písm. a/ všeobecných zmluvných podmienok), prenajímateľovi prislúchali podľa čl. 13.3 všeobecných zmluvných podmienok nároky voči nájomcovi podľa čl. 13.1 písm. a/, c/, e/, f/, g/ a h/ t. j. predstavujúce: peňažné pohľadávky, ktoré boli ku dňu ukončenia leasingovej zmluvy splatné, najmä leasingové splátky, úroky z omeškania a pod., ďalej neuhradená hodnota predmetu leasingu, resp. nezaplatená časť nákladov na obstaranie predmetu leasingu ku dňu ukončenia zmluvy, ušlý zisk (ktorého výška bola limitovaná celkovou výškou leasingového úroku obsiahnutého v leasingových splátkach), straty, ktoré vzniknú na základe povinného daňového prehodnotenia predmetu leasingu a náhrada škody v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy i poplatok za predčasné ukončenie zmluvy podľa cenníka.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala peňažných nárokov z dôvodu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, predstavujúcich vykonané finančné vyúčtovanie predčasne ukončenej leasingovej zmluvy zo dňa 15. mája 2012, pričom prvá časť tohto nároku spočívala v dlžných leasingových splátkach do predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, spolu s úrokmi z omeškania v celkovej výške 7.602,02 eur (nezaplatené splátky za obdobie december 2011, januára, február, marec 2012 spolu 6.202,54 eur a úroky z omeškania 1.399,48 eur). Uvedený žalobný nárok vo výške 7.602,02 eur spolu s úrokom z omeškania bol súdom prvej inštancie už právoplatne zamietnutý (rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 23. apríla 2018 č. k. 12C/548/2015-112), keďže žalobkyňa v tejto časti prvé odvolanie nepodala (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. novembra 2019 č. k. 9Co/46/2019-170, ods. 30).

14. Zostávajúca časť predmetu konania vo výške 31.694,08 eur (s úrokom z omeškania) potom predstavovala sporný nárok žalobkyne v súvislosti s predčasným ukončením leasingovej zmluvy, t.j. peňažnú sumu, ktorá vznikla odpočítaním ceny za predaj predmetu leasingovej zmluvy vo výške 27 000 eur (ktorá bola spornou v konaní, pričom odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí konštatoval nesprávne skutkové zistenia a následne nesprávne právne posúdenie veci, pokiaľ ide o určenie primeranej ceny, za ktorú bol predmet leasingu predaný žalobkyňou a z toho vyplývajúci rozsah nárokov žalobkyne v konečnom finančnom vyúčtovaní), od ostatných finančných nárokov žalobkyne pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy výpoveďou (z dôvodu uvádzaného v žalobe podľa čl. 12.1 písm. a/ a čl. 13 všeobecných zmluvných podmienok), označených ako nesplatená istina 51.020,11 eur a náklady spojené s ukončením leasingovej zmluvy 7.674 eur.

15. Žalobkyňa sa preto nedomáhala v zostávajúcej časti sporného nároku zaplatenia mesačných leasingových splátok ale výslednej peňažnej sumy z finančného vyúčtovania predčasného ukončenia leasingu, ktorého predmet bol žalobkyňou zaistený, nájomcovi odobratý a následne speňažený. V dôsledku uvedených úkonov žalobkyne nemohlo potom dôjsť k pokračovaniu vo finančnom leasingu, pretože žalobkyňa ako prenajímateľ predmet leasingovej zmluvy nájomcovi ďalej neprenehala, následkom čoho nájomca nemal dôvod platiť ďalšie leasingové splátky. Účelom zmluvy o finančnom leasingu (leasingovej zmluvy) je umožniť leasingovému nájomcovi užívať predmet leasingu po dojednanú dobu trvania tohto leasingu za odplatu, teda ide o synalagmatický vzťah, pri ktorom sú vzájomné práva a povinnosti veriteľa a dlžníka v korelácii, teda právu jednej zmluvnej strany zodpovedá vždy povinnosť druhého účastníka zmluvného vzťahu.

16. V kontexte uvedeného bol bez právneho významu poukaz žalobkyne o zaslání výzvy dlžníkovi, podaním žaloby na rozhodcovskom súde, ktorý rozhodcovským rozsudkom zo dňa 8. septembra 2015 sp. zn. AHC/0914/0003 priznal žalobkyni nárok vo výške 39.296,10 eur s úrokom z omeškania, voči nájomcovi leasingovej zmluvy (BAVI s.r.o.), na základe konečného finančného vyúčtovania z predčasného ukončenia leasingovej zmluvy.

17. Z procesného hľadiska nárok na plnenie z leasingovej zmluvy predstavuje podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, ktorá zmena žaloby v konaní pred súdom prvej inštancie prípustená nebola (žalobkyňa v odvolaní netvrdila, že by o vznesenom návrhu na zmenu žaloby nebolo rozhodnuté) a v odvolacom konaní je zmena žaloby neprípustná (§ 371 CSP).

18. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania úspešných žalovaných, ktorým podľa § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol o nároku žalovaných voči žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

19. Z dôvodu, že žalovaní boli úspešní aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, vzniklo im právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaní 1/, 2/ majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

20. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.